

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia.....2009 r.

**w sprawie sposobu oznakowania dystrybutorów używanych na stacjach paliwowych
i stacjach zakładowych do biopaliw ciekłych²⁾**

Na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do dystrybutorów jednoproduktowych lub części dystrybutorów wieloproduktowych, zwanych dalej „dystrybutorami”, używanych na stacjach paliwowych i stacjach zakładowych do biopaliw ciekłych.

§ 2. 1. Dystrybutor używany do biopaliw ciekłych stanowiących mieszanek paliw ciekłych i biokomponentów oznacza się:

- 1) stosowanym na danej stacji paliwowej oznaczeniem określającym rodzaj paliwa ciekłego stanowiącego składnik biopaliwa ciekłego dozowanego z dystrybutora;
- 2) umieszczonym w widocznym miejscu na dystrybutorze znakiem identyfikacji wizualnej.

-
- 1) Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).
 - 2) Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu, pod numerem, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

2. Znakiem identyfikacji wizualnej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest kwadrat o minimalnej długości boku 60 mm, w którym na niebieskim tle znajduje się napis w kolorze białym składający się z:

- 1) oznaczenia BIO,
- 2) liczby całkowitej oznaczającej udział objętościowy, wyrażony w procentach, biokomponentów zawartych w biopaliwie ciekłym.

3. Znakiem identyfikacji wizualnej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oznacza się również pistolet nalewczny wykorzystywany do nalewania biopaliw ciekłych stanowiących mieszankę paliw ciekłych i biokomponentów.

4. Znakiem identyfikacji wizualnej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, umieszczonym na pistolecie nalewczym, o którym mowa w ust. 3, jest koło o minimalnej średnicy 40 mm, w którym na niebieskim tle znajduje się napis w kolorze białym składający się z:

- 1) oznaczenia BIO,
- 2) liczby całkowitej oznaczającej udział objętościowy, wyrażony w procentach, biokomponentów zawartych w biopaliwie ciekłym.

5. W przypadku gdy dopuszczalna zawartość biokomponentów w danym biopaliwie ciekłym jest określona jako przedział wartości, liczba całkowita, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 4 pkt 2, odnosi się do maksymalnej dopuszczalnej zawartości biokomponentów.

§ 3. 1. Dystrybutor używany do biokomponentów stanowiących samoistne paliwa lub do biopaliw stanowiących samoistne paliwa oznacza się:

- 1) stosowanym na danej stacji paliwowej oznaczeniem określającym rodzaj paliwa ciekłego przeznaczonego do stosowania w typach silników, w jakich stosuje się biopaliwo ciekłe dozowane z dystrybutora;
- 2) znakiem identyfikacji wizualnej.

2. Znakiem identyfikacji wizualnej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest kwadrat o minimalnej długości boku 60 mm, w którym na niebieskim tle znajduje się oznaczenie BIO 100 w kolorze białym.

3. Znakiem identyfikacji wizualnej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oznacza się również pistolet nalewczy wykorzystywany do nalewania biokomponentów stanowiących samoistne paliwa lub do biopaliw stanowiących samoistne paliwa.

4. Znakiem identyfikacji wizualnej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, umieszczonym na pistolecie nalewczym, o którym mowa w ust. 3, jest koło o minimalnej średnicy 40 mm, w którym na niebieskim tle znajduje się oznaczenie BIO 100 w kolorze białym.

§ 4. Wymiar znaków identyfikacji wizualnej, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 i § 3 ust. 1 pkt 2, nie może być mniejszy niż wymiar znaków stosowanych do oznaczenia innych rodzajów paliw będących w sprzedaży na tej samej stacji paliwowej.

§ 5. Wymiar czcionki w oznaczeniach, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i § 3 ust. 1 pkt 1, nie może być mniejszy niż wymiar czcionki oznaczeń BIO i BIO 100 będących składnikami znaków identyfikacji wizualnej, o których mowa w § 2 ust. 2 i § 3 ust. 2.

§ 6. Oznaczenia i znaki identyfikacji wizualnej, o których mowa w § 2 i 3, powinny być nieusuwalne.

§ 7. Oznakowanie dystrybutorów do sprzedaży biopaliw ciekłych wykonane w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie sposobu oznakowania dystrybutorów do sprzedaży biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 51, poz. 499 i Nr 175, poz. 1819) należy, do dnia 31 grudnia 2010 r., dostosować do wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Gospodarki

3) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie sposobu oznakowania dystrybutorów do sprzedaży biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 51, poz. 499 i Nr 175, poz. 1819), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 39 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z 2007 r. Nr 35, poz. 217, Nr 99, poz. 666 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych* (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.). Zgodnie z wyżej wymienionym przepisem minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania dystrybutorów, biorąc pod uwagę w szczególności możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzajów paliw. Z kolei art. 25 ust. 1 ustawy stanowi, że sposób oznakowania dystrybutorów używanych na stacjach paliwowych do biopaliw ciekłych uwzględnia możliwość identyfikacji rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie. Zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy wymóg takiego oznakowania dotyczy także dystrybutorów na stacjach zakładowych.

W projekcie rozporządzenia przewidziano sposób oznakowania dla dwóch rodzajów biopaliw ciekłych, tzn. stanowiących mieszkankę paliw ropopochodnych i biokomponentów oraz biokomponentów i biopaliw ciekłych, stanowiących samoistne paliwa.

Zagadnienia regulowane projektowanym rozporządzeniem były dotychczas unormowane rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 marca 2004 r. *w sprawie sposobu oznakowania dystrybutorów do sprzedaży biopaliw ciekłych* (Dz. U. Nr 51, poz. 499, z późn. zm.). Wyżej wymieniona regulacja została wydana na podstawie ustawy z dnia 2 października 2003 r. *o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych* (Dz. U. Nr 199, poz. 1934, z późn. zm.), która utraciła moc z chwilą wejścia w życie ustawy *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych*. Jednak na podstawie art. 39 ustawy *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych*, rozporządzenie to zachowało moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów.

W stosunku do dotychczas obowiązującej regulacji w przedmiotowym projekcie rozporządzenia zwiększono wymiar minimalnej długości boku kwadratu, stanowiącego znak identyfikacji wizualnej, z 50 mm do 60 mm, celem ujednoczenia wymagań w tym zakresie z wymaganiami zawartymi w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 lipca 2007 r. *w sprawie sposobu oznakowania dystrybutorów zaopatrujących wybrane floty w biopaliwo ciekłe oraz zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot* (Dz. U. Nr 128, poz. 896). Jednocześnie mając na uwadze konieczność dostosowania wymiaru i kształtu znaków identyfikacji wizualnej znajdujących się na pistoletach nalewczych do ich budowy, wprowadzono do ich oznakowania koła o minimalnej średnicy 40 mm.

Ponadto przepisy przedmiotowego projektu rozporządzenia uwzględniają zagadnienia dotyczące oznakowania dystrybutorów używanych do wszystkich rodzajów biokomponentów i biopaliw ciekłych stanowiących samoistne paliwa, określonych w ustawie *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych*, podczas gdy dotychczas obowiązujące rozporządzenie odnosiło się tylko do estrów metylowych kwasów tłuszczowych.

Projekt przedmiotowej regulacji z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w *sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Przedmiotowe rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia oraz wskazanie podmiotów objętych regulacją.

Celem rozporządzenia jest określenie sposobu oznakowania dystrybutorów jednoproduktowych lub części dystrybutorów wieloproduktowych używanych do danego biopaliwa ciekłego, znajdujących się na stacjach paliwowych i stacjach zakładowych.

Przepisy rozporządzenia oddziałują bezpośrednio na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz przedsiębiorców posiadających stacje zakładowe, poprzez konieczność odpowiedniego oznakowania dystrybutorów do tych biopaliw ciekłych.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych*, za nie oznakowanie dystrybutora na stacji paliwowej lub stacji zakładowej w sposób określony w rozporządzeniu przewidziana jest kara pieniężna. Kara ta (na podstawie art. 33 ust. 9 pkt 2 ustawy) wymierzana jest przez wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej i wynosi 5.000 zł (art. 33 ust. 2 ustawy).

Koszty wprowadzenia w życie przepisów niniejszego projektu rozporządzenia nie będą znaczące w stosunku do skali działalności prowadzonej przez wymienione wyżej podmioty, a przepisy wprowadzające możliwość zmiany oznakowania dystrybutorów do końca 2010 r. pozwolą na rozłożenie koniecznych do poniesienia nakładów finansowych na dłuższy okres czasu.

2. Uzgodnienia i konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia poddany został procedurze konsultacji z następującymi instytucjami, organizacjami i przedsiębiorstwami, zainteresowanymi problematyką rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych :

- 1) Instytutem Paliw i Energii Odnawialnej,
- 2) Ośrodkiem Badawczo-Rozwojowym Przemysłu Rafineryjnego,
- 3) Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych,
- 4) Instytutem Nafty i Gazu,
- 5) Polską Izbą Paliw Płynnych,
- 6) Polską Organizacją Przemysłu i Handlu Naftowego,
- 7) Polską Radą Koordynacyjną Odnawialnych Źródeł Energii,
- 8) Izba Gospodarczą Komunikacji Miejskiej,
- 9) Krajową Izbą Biopaliw,
- 10) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 11) Krajowym Związkiem Rolników, Kótek i Organizacji Rolniczych,
- 12) Krajowym Zrzeszeniem Producentów Rzepaku,
- 13) Krajową Radą Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw,
- 14) Krajową Radą Izb Rolniczych,
- 15) Polską Izbą Motoryzacji,
- 16) Polskim Związkiem Przemysłu Motoryzacyjnego,
- 17) Polskim Stowarzyszeniem Producentów Oleju,
- 18) Radą Krajową Federacji Konsumentów,
- 19) Stowarzyszeniem „Bioetanol Ekologia Transport”,

- 20) Związkiem Gorzelni Polskich,
- 21) Naftą Polską S.A.,
- 22) Grupą Lotos S.A.,
- 23) PKN Orlen S.A

W wyniku uzgodnień i konsultacji wprowadzono następujące zmiany:

- 1) w tekście rozporządzenia zastąpiono określenie „paliw ropopochodnych” sformułowaniem „paliw ciekłych”,
- 2) w §2 ust. 1 wyrażenie „powszechnie stosowanym oznaczeniem” zastąpiono sformułowaniem „stosowanym na danej stacji paliwowej oznaczeniem”,
- 3) w §3 ust. 1, w celu łatwiejszego rozróżnienia biopaliw przeznaczonych do stosowania w silnikach z zapłonem samoczynnym od tych, które można stosować w silnikach z zapłonem iskrowym, wprowadzono zapis „stosowanym na danej stacji paliwowej oznaczeniem określającym rodzaj paliwa ciekłego przeznaczonego do stosowania w typach silników, w jakich stosuje się biopaliwo ciekłe dozowane z dystrybutora”,
- 4) w celu zminimalizowania uciążliwości procesu zmiany oznaczeń dystrybutorów i stworzenia możliwości rozłożenia go w czasie, dodano § 7, który stanowi, że oznakowane dystrybutorów oznakowanych zgodnie z wcześniej obowiązującą regulacją należy dostosować do przepisów niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2010 roku.

Nie uwzględniono natomiast uwag dotyczących:

- 1) niedokonywania zmian w sposobie znakowania dystrybutorów, ponieważ zmiana rozporządzenia obowiązującego jest konieczna z uwagi na fakt, że sukcesywnie wprowadzane są nowe rodzaje biopaliw i oznaczenie dystrybutorów musi być uniwersalne, a oznaczenia przewidziane w rozporządzeniu obecnie obowiązującym nie spełniają tego warunku. Jednocześnie, w chwili obecnej sieć dystrybucji biopaliw ciekłych nie jest rozbudowana i kwestia zmiany oznaczeń na dystrybutorach dotyczy głównie jednego podmiotu, a koszty związane ze zmianą oznakowania dystrybutorów jakie poniosą producenci paliw ciekłych nie będą wysokie (ok.1,7 mln złotych). Jeżeli chodzi o oznaczenia, które mają się znajdować na dystrybutorach i pistoletach nalewczych wprowadzony zostanie okres przejściowy, który pozwoli producentom na dostosowanie oznaczeń do końca 2010 roku,
- 2) zastąpienia zwrotu „dystrybutory” wyrazami „odmierzacze paliwa”, zwrotu „stacje paliwowe” wyrazami „stacje paliw płynnych” oraz zwrotu „stacje zakładowe” wyrazami „zakładowe stacje paliw płynnych”, ze względu na fakt, że w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych*, na podstawie której wydaje się przedmiotowe rozporządzenie mowa jest o dystrybutorach używanych na stacjach paliwowych i stacjach zakładowych,
- 3) zmiany oznaczenia BIO na B w przypadku biopaliw z dodatkiem estrów (zgłaszający uwagę wskazywał na podobieństwo tego oznaczenia do zastrzeżonej nazwy ON BIO 20), z uwagi na fakt, że bezpośrednio zainteresowany podmiot nie zgłosił zastrzeżeń do oznaczenia,

- 4) doprecyzowania określenia „nieusuwalne”, które zostało użyte w przepisach rozporządzenia, z uwagi na fakt, że analogiczne sformułowanie znalazło się w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 6 lipca 2007 r. w *sprawie oznakowania dystrybutorów zaopatrujących wybrane floty w biopaliwo ciekłe oraz zbiorników w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot*, a stosowane obecnie do znakowania dystrybutorów naklejki spełniają wymóg „nieusuwalności”,
- 5) usunięcia określenia :”biopaliwa stanowiące samoistne paliwa”, ponieważ sformułowanie takie znajduje się w ustawie *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych*.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Ze względu na fakt, iż koszt oznakowania dystrybutorów do biopaliw ciekłych pokrywa przedsiębiorca, przyjęcie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia, ze względu na fakt, że, w niektórych przypadkach konieczna będzie zmiana oznaczeń używanych dystrybutorów, w związku z czym wytwórcy biokomponentów poniosą większe koszty prowadzenia działalności (ok. 1,7 mln złotych w skali kraju), może w niewielkim stopniu wpłynąć niekorzystnie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów oraz konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia, ze względu na fakt, że, w niektórych przypadkach konieczna będzie zmiana oznaczeń używanych dystrybutorów, w związku z czym wytwórcy biokomponentów poniosą większe koszty prowadzenia działalności (ok. 1,7 mln złotych w skali kraju), może w niewielkim stopniu wpłynąć niekorzystnie na sytuację i rozwój regionów oraz konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na środowisko.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na środowisko.

7. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.